

31999L0032

L 121/13

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

11.5.1999

DIREKTIVA SVETA 1999/32/ES**z dne 26. aprila 1999****o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

žveplovim dioksidom pomemben učinek na zdravje ljudi, zlasti pri tistih delih prebivalstva, ki trpijo zaradi bolezni dihal;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

(5) ker je zakisljevanje čezmejni pojav, ki ga je treba reševati na ravni Skupnosti ter na nacionalni ali lokalni ravni;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

(6) ker emisije žveplovega dioksida prispevajo k nastanku trdnih delcev v zraku;

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ⁽³⁾,

(7) ker so Skupnost in posamezne države članice pogodbenice Konvencije UN-ECE o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja; ker drugi Protokol UN-ECE o čezmejnem onesnaževanju z žveplovim dioksidom predvideva, da naj bi pogodbenice zmanjšale emisije žveplovega dioksida skladno s 30 % ali večjim zmanjšanjem, določenim v prvem protokolu in ker drugi protokol UN-ECE temelji na predpostavki, da se bodo na nekaterih občutljivih območjih kritične obremenitve in ravni še naprej presegale; ker bodo nadaljnji ukrepi za zmanjšanje emisij žveplovega dioksida še naprej potrebni, če naj bi se upoštevali cilji Petega programa varstva okolja; ker naj bi pogodbenice torej še nadalje znatno zmanjševale emisije žveplovega dioksida;

(1) ker so cilji in načela okoljske politike Skupnosti, kot so na podlagi načel, vsebovanih v členu 130r Pogodbe, določeni v programih varstva okolja in zlasti v Petem programu varstva okolja ⁽⁴⁾, usmerjeni zlasti k zagotavljanju učinkovitega varstva vseh ljudi pred znanimi tveganji zaradi emisij žveplovega dioksida in k varovanju okolja, tako da se preprečuje odlaganje žvepla, ki presega kritične obremenitve in ravni;

(2) ker člen 129 Pogodbe določa, da morajo zahteve za zdravje ljudi biti sestavni del drugih politik Skupnosti; ker člen 3(o) Pogodbe določa, da naj bi dejavnosti Skupnosti prispevale k doseganju visoke ravni zdravstvenega varstva;

(8) ker je že desetletja znano, da je žveplo, ki se v majhnih količinah naravno pojavlja v nafti in premogu, prevladujoči vir emisij žveplovega dioksida, ki so eden od glavnih razlogov za „kisli dež“ in eden od glavnih vzrokov onesnaženosti zraka v mnogih urbanih in industrijskih območjih;

(3) ker emisije žveplovega dioksida pomembno prispevajo k problemu zakisljevanja v Skupnosti; ker ima žveplov dioksid tudi neposreden učinek na zdravje ljudi in okolje;

(4) ker zakisljevanje in žveplov dioksid v zraku poškodujeta občutljive ekosisteme, zmanjšata biotsko raznovrstnost in rekreacijsko vrednost ter škodljivo učinkujeta na poljedelsko proizvodnjo in rast gozdov; ker lahko kisli dež v mestih povzroči pomembno škodo na zgradbah in arhitekturni dediščini; ker ima lahko onesnaženje z

(9) ker je Komisija nedavno objavila sporočilo o gospodarni strategiji boja proti zakisljevanju v Skupnosti; ker je bil nadzor nad emisijami žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva opredeljen kot sestavni del te gospodarne strategije; ker Skupnost priznava potrebo po ukrepih v zvezi z vsemi drugimi vrstami goriva;

⁽¹⁾ UL C 190, 21.6.1997, str. 9 in UL C 259, 18.8.1998, str. 5.

⁽²⁾ UL C 355, 21.11.1997, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. maja 1998 (UL C 167, 1.6.1998, str. 111), Skupno stališče Sveta z dne 6. oktobra 1998 (UL C 364, 25.11.1998, str. 20) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. februarja 1999 (še ni objavljen v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 5.

(10) ker so študije pokazale, da bodo koristi zaradi zmanjševanja emisij žvepla z zniževanjem vsebnosti žvepla v gorivu mnogokrat precej večje od ocenjenih stroškov za industrijo iz te direktive in ker je tehnologija za zniževanje ravni žvepla v tekočem gorivu na voljo in dobro uveljavljena;

- (11) ker se skladno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 3b Pogodbe cilj, zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, ne more učinkovito doseči, če države članice delujejo vsaka posebej; ker neusklajeno delovanje ne zagotavlja doseganja željenega cilja, je potencialno protiproduktivno, njegova posledica pa bo precejšnja negotovost na trgu z zadevnimi vrstami goriva; ker je torej glede na potrebo po zmanjšanju emisij žveplovega dioksida v celotni Skupnosti bolj učinkovito ukrepati na ravni Skupnosti; ker se ta direktiva omejuje na minimalne zahteve, ki so potrebne za doseganje željenega cilja;
- (12) ker je bila v Direktivi Sveta 93/12/ES z dne 23. marca 1993 o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih ⁽¹⁾ Komisija zaprosena, da predloži Svetu predlog, ki predpisuje nižje mejne vrednosti za vsebnost žvepla v plinskem olju in nove mejne vrednosti za letalsko gorivo na kerozinski osnovi; ker bi bilo na podlagi študij gospodarnosti primerno določiti mejne vrednosti za vsebnost žvepla v drugih vrstah tekočega goriva, zlasti v težkem kurilnem olju, ladijskem kurilnem olju, plinskem olju za plovila in plinskem olju;
- (13) ker naj bi skladno s členom 130t Pogodbe ta direktiva ne preprečevala kateri koli državi članici, da ohrani ali uvede strožje varstvene ukrepe; ker morajo biti taki ukrepi združljivi s Pogodbo in ker naj bi o tem uradno obvestili Komisijo;
- (14) ker naj bi države članice pred uvedbo novih, strožjih varstvenih ukrepov uradno obvestile Komisijo o osnutkih teh ukrepov skladno z Direktivo Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi postopka zagotavljanja informacij na področju tehničnih standardov in predpisov ⁽²⁾;
- (15) ker je glede na mejno vrednost vsebnosti žvepla v težkem kurilnem olju primerno, da se predvidijo odstopanja v državah članicah in regijah, kjer to dopuščajo razmere v okolju;
- (16) ker je glede na mejno vrednost vsebnosti žvepla v težkem kurilnem olju primerno tudi, da se predvidijo odstopanja za njegovo uporabo v kurilnih napravah, ki upoštevajo mejne vrednosti emisij iz Direktive Sveta 88/609/EGS z dne 24. novembra 1988 ⁽³⁾ o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav; ker je glede na bližnji pregled Direktive 88/609/EGS morda potrebno pregledati in, če je to primerno, popraviti nekatere določbe te direktive;
- (17) ker naj bi za kurilne naprave v rafinerijah, ki ne sodijo v področje člena 3(3)(i)(c) te direktive, povprečne emisij žveplovega dioksida iz takih naprav, ne presevalo mejnih vrednosti iz Direktive 88/609/EGS ali iz katere koli prihodnje spremembe te direktive; ker naj bi pri uporabi te direktive države članice upoštevale, da zamenjava z gorivom, ki ni gorivo iz člena 2, ne sme povzročiti povečanih emisij onesnaževal, ki povzročajo zakisljevanje;
- (18) ker je bila na podlagi Direktive 93/12/EGS že določena mejna vrednost 0,2 % za vsebnost žvepla v plinskem olju; ker naj bi se do 1. januarja 2008 ta mejna vrednost zmanjšala na 0,1 %;
- (19) ker je bilo skladno z Aktom o pristopu iz leta 1994 Avstriji in Finski odobreno odstopanje za dobo štirih let od datuma pristopa v zvezi z določbami iz Direktive 93/12/EGS o vsebnosti žvepla v plinskem olju;
- (20) ker lahko mejni vrednosti 0,2 % (od leta 2000) in 0,1 % (od leta 2008) za vsebnost žvepla v plinskem olju, namenjenem uporabi na morskih ladjah, predstavljata tehnični in ekonomski problem za Grčijo na njenem celotnem ozemlju, Španijo v zvezi s Kanarskimi otoki, Francijo v zvezi z njenimi čezmorskimi departmaji in Portugalsko v zvezi z Madeiro in Azori; ker naj bi odstopanje za Grčijo, Kanarske otoke, francoske čezmorske departmaje ter Madeiro in Azore ne imelo negativnih učinkov na trg s plinskim oljem, namenjenim za uporabo v pomorstvu, in ker naj bi izvoz plinskega olja za uporabo v pomorstvu iz Grčije, Kanarskih otokov, francoskih čezmorskih departmajev ter Madeire in Azorov v druge države članice zadovoljil veljavne zahteve v državah članicah uvoznicah; ker naj bi se Grčiji, Kanarskim otokom, francoskim čezmorskim departmajem ter Madeiri in Azorom torej zagotovilo odstopanje od mejnih vrednosti utežne vsebnosti žvepla v plinskem olju, uporabljenem v pomorstvu;

⁽¹⁾ UL L 74, 27.3.1993, str. 81.

⁽²⁾ UL L 109, 26.4.1983, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 96/139/ES (UL L 32, 10.2.1996, str. 31).

⁽³⁾ UL L 336, 7.12.1988, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/66/ES (UL L 337, 24.12.1994, str. 83).

- (21) ker emisije žvepla iz ladijskega prometa zaradi sežiganja ladijskega goriva z visoko vsebnostjo žvepla prispevajo k onesnaževanju z žveplovim dioksidom in problemom zakisljevanja; ker bo na nadaljnjih in prihodnjih pogajanjih o Konvenciji MARPOL v okviru Mednarodne pomorske organizacije (MPO) Skupnost zagovarjala učinkovitejše varovanje območij, ki so občutljiva na emisije SO_x, in zmanjšanje običajne mejne vrednosti za ladijsko kurilno olje (od sedanjih 4,5 %); ker naj bi se nadaljevala prizadevanja Skupnosti za razglasitev Severnega morja/Kanala za posebno nadzorno območje nizkih emisij SO_x;
- (22) ker so potrebne podrobnejše raziskave učinkov zakisljevanja na ekosisteme in človekovo telo; ker Skupnost podpira take raziskave na podlagi Petega okvirnega raziskovalnega programa ⁽¹⁾;
- (23) ker lahko Komisija v primeru motenj oskrbe s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki odobri vlogo za višjo mejno vrednost na ozemlju države članice;
- (24) ker naj bi države članice izdelale ustrezne mehanizme za spremljanje skladnosti z določbami te direktive; ker naj bi se poročila o vsebnosti žvepla v tekočem gorivu predložila Komisiji;
- (25) ker bo zaradi jasnosti treba spremeniti Direktivo 93/12/EGS,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Namen te direktive je zmanjšati emisije žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst tekočega goriva, in tako zmanjšati škodljive učinke takih emisij na človeka in okolje.

2. Zmanjšanje emisij žveplovega dioksida, ki nastanejo pri sežiganju nekaterih vrst naftnega tekočega goriva, se doseže, če se kot pogoj za uporabo takega goriva na ozemlju držav članic uvedejo mejne vrednosti za vsebnost žvepla v njih.

Omejitve glede vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah naftnega tekočega goriva, ki so določene v tej direktivi, se ne uporabljajo za:

- (a) — naftno tekoče gorivo, ki se uporablja na morskih ladjah, razen goriva, ki sodi v opredelitev iz člena 2(3),
- plinsko olje za plovila, ki ga uporabljajo ladje, ki prečkajo mejo med tretjo državo in državo članico;
- (b) gorivo, namenjeno za predelavo pred končnim sežigom;
- (c) gorivo, ki se predela v rafinerijah.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi:

1. težko kurilno olje pomeni:

- katero koli naftno tekoče gorivo, ki sodi v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife 2710 00 71 do 2710 00 78, ali
- katero koli naftno tekoče gorivo, razen plinskega olja, kot je opredeljeno v točkah 2 in 3, ki glede na meje destilacije sodi v razred težkih olj, namenjenih za uporabo kot gorivo in pri katerem manj kot 65 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 250 °C po metodi ASTM D86. Če se destilacija ne more določiti z metodo ASTM D86, se naftni proizvod prav tako razvrsti v razred težkega kurilnega olja;

2. plinsko olje pomeni:

- katero koli naftno tekoče gorivo, ki sodi v tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife 2710 00 67 ali 2710 00 68, ali
- katero koli naftno tekoče gorivo, ki glede na meje destilacije sodi v razred srednjih destilatov, namenjenih za uporabo kot gorivo in pri katerem vsaj 85 % prostornine (skupaj z izgubami) destilira pri 350 °C po metodi ASTM D86.

Dizelsko gorivo, kot je določeno v členu 2(2) Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive Sveta 93/12/EGS ⁽²⁾, je izključeno iz te opredelitve. Iz te opredelitve je izključeno tudi gorivo za stroje, ki se uporabljajo zunaj cest, in kmetijske traktorje;

3. *plinsko olje za plovila pomeni* gorivo, namenjeno za uporabo v pomorstvu, ki ustreza opredelitvi iz točke 2, ali katerega viskoznost ali gostota je v mejah viskoznosti ali gostote, določenih za destilate, ki se uporabljajo v pomorstvu, iz tabele I ISO 8217 (1996);

⁽¹⁾ UL L 26, 1.2.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

4. *metoda ASTM pomeni* metode Ameriškega združenja za testiranje in materiale, ki so bile objavljene v standardnih opredelitvah in specifikacijah naftnih proizvodov in maziv leta 1976;
5. *kurilna naprava pomeni* vsako tehnično napravo, v kateri se uporablja z zgorevanjem goriv pridobljena toplota;
6. *kritična obremenitev pomeni* količinsko oceno izpostavljenosti enemu ali več onesnaževalom, pod katero se glede na trenutno vedenje ne pojavljajo pomembni škodljivi učinki na občutljive elemente okolja.
- (c) za sežig v rafinerijah, kjer je mesečno povprečje emisij žveplovega dioksida iz vseh naprav v rafineriji (razen kurilnih naprav, ki sodijo v področje uporabe točke (a)), ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kombinacijo goriv, v okviru mejne vrednosti, ki jo določi vsaka država članica in ki ne presega $1\ 700\ \text{mg}/\text{Nm}^3$.
- (ii) Države članice storijo vse potrebno, da zagotovijo, da vse kurilne naprave, ki uporabljajo težko kurilno olje z vsebnostjo žvepla večjo od vsebnosti iz odstavka 1, ne obratujejo brez dovoljenja, izdanega s strani pristojnega organa, ki določi mejne vrednosti emisij.

4. Določbe odstavka 3 se pregledajo in, če je to primerno, spremenijo ob upoštevanju vseh prihodnjih sprememb Direktive 88/609/EGS.

Člen 3

Največja vsebnost žvepla v težkem kurilnem olju

1. Države članice storijo vse potrebno, da zagotovijo, da se od 1. januarja 2003 na njihovem ozemlju težko kurilno olje ne uporablja, če vsebnost žvepla v njem presega 1,00 % mase.

2. Pod pogojem, da se upoštevajo standardi kakovosti zraka za žveplov dioksid iz Direktive 80/779/EGS⁽¹⁾ ali iz katere koli zakonodaje Skupnosti, ki razveljavnja in nadomešča te standarde ter druge ustrezne določbe Skupnosti in pod pogojem, da emisije ne prispevajo k prekoračitvam kritičnih obremenitev v kateri koli državi članici, lahko država članica na svojem celotnem ozemlju ali delu ozemlja odobri uporabo težkega olja z vsebnostjo žvepla med 1,00 in 3,00 % mase. Taka odobritev se uporablja le, kadar emisije iz države članice ne prispevajo k prekoračitvam kritičnih obremenitev v kateri koli državi članici.

3. (i) Pod pogojem, da pristojni organi ustrezno spremljajo stanje emisij, odstavka 1 in 2 ne veljata za težko kurilno olje, ki se uporablja:

(a) v kurilnih napravah, ki sodijo v področje uporabe Direktive 88/609/EGS, za katere se šteje, da so nove naprave skladno z opredelitvijo iz člena 2(9) navedene direktive, ter upoštevajo mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida za take naprave, določene v členu 4 in Prilogi IV k tej direktivi;

(b) v drugih kurilnih napravah, ki ne sodijo v področje uporabe točke (a), kjer so emisije žveplovega dioksida iz naprave manjše ali enake $1\ 700\ \text{mg}/\text{Nm}^3$ pri 3 % volumenski vsebnosti kisika v suhem dimnem plinu;

5. Če država članica izkoristi možnosti iz odstavka 2, o tem obvesti Komisijo in javnost vsaj 12 mesecev vnaprej. Komisiji morajo biti na voljo zadostne informacije, da oceni ali so merila iz odstavka 2 izpolnjena. Komisija obvesti druge države članice.

V šestih mesecih od datuma, ko Komisija prejme informacije od države članice, preuči predvidene ukrepe in skladno s postopkom iz člena 9 sprejme odločitev, ki jo sporoči državam članicam. Ta odločitev se pregleda vsakih osem let na podlagi informacij, ki jih Komisiji zagotovi zadevna država članica skladno s postopkom iz člena 9.

Člen 4

Največja vsebnost žvepla v plinskem olju

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se plinsko olje, skupaj s plinskim oljem za plovila, ne uporablja na njihovem ozemlju od:

— julija 2000, če njihova vsebnost žvepla presega 0,20 % mase,

— 1. januarja 2008, če njihova vsebnost žvepla presega 0,10 % mase.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko Španija za Kanarske otoke, Francija za svoje čezmorske departmaje, Grčija za svoje celotno ozemlje ali del ozemlja in Portugalska za Madeiro in Azore odobrijo uporabo plinskega olja za uporabo v pomorstvu z vsebnostjo žvepla, ki presega mejne vrednosti iz odstavka 1.

⁽¹⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 30. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

3. Pod pogojem, da se upoštevajo standardi kakovosti zraka za žveplov dioksid iz Direktive 80/779/EGS ali iz katere koli zakonodaje Skupnosti, ki razveljavlja ali nadomešča te standarde, ter druge ustrezne določbe Skupnosti in pod pogojem, da emisije ne prispevajo k prekoračitvam kritičnih obremenitev v kateri koli državi članici, lahko država članica na svojem celotnem ozemlju ali delu ozemlja odobri uporabo plinskega olja z vsebnostjo žvepla med 0,10 in 0,20 % mase. Taka odobritev se uporablja le, kadar emisije iz države članice ne prispevajo k prekoračitvam kritičnih obremenitev v kateri koli državi članici in le do 1. januarja 2013.

4. Če država članica izkoristi možnosti iz odstavka 3, o tem obvesti Komisijo in javnost vsaj 12 mesecev prej. Komisiji morajo biti na voljo zadostne informacije, da oceni ali so izpolnjena merila iz odstavka 3. Komisija obvesti druge države članice.

V šestih mesecih od datuma, ko Komisija prejme informacije od države članice, pregleda predvidene ukrepe in skladno s postopkom iz člena 9 sprejme odločitev, ki jo sporoči državam članicam.

Člen 5

Spremembe v preskrbi z gorivom

Če zaradi nenadne spremembe v preskrbi s surovo nafto, naftnimi proizvodi ali drugimi ogljikovodiki država članica težko izpolnjuje mejne vrednosti za največjo vsebnost žvepla iz členov 3 in 4, ta država članica o tem obvesti Komisijo. Komisija lahko odobri, da se na ozemlju te države članice uporablja višja mejna vrednost največ šest mesecev; o svoji odločitvi uradno obvesti Svet in države članice. Katera koli država članica lahko v enem mesecu to odločitev predloži Svetu. Svet lahko s kvalificirano večino v dveh mesecih sprejme drugačno odločitev.

Člen 6

Vzorčenje in analiza

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da z vzorčenjem preverijo, če je vsebnost žvepla v uporabljenem gorivu skladna s členoma 3 in 4. Vzorčenje se prične v šestih mesecih od začetka veljavnosti ustrezne mejne vrednosti za največjo vsebnost žvepla v gorivu. Izvaja se dovolj pogosto in na tak način, da so vzorci reprezentativni za pregledano gorivo.

2. Referenčna metoda, ki se sprejme za ugotavljanje vsebnosti žvepla, se določi z:

- (a) metodo ISO 8754 (1992) in PrEN ISO 14596 za težko kurilno olje in plinsko olje za plovila;
- (b) metodami EN 24260 (1987), ISO 8754 (1992) in PrEN ISO 14596 za plinsko olje.

Arbitražna metoda bo PrEN ISO 14596. Preveritev vsebnosti žvepla v uporabljenem plinskem olju se statistično interpretira skladno z standardom ISO 4259 (1992).

Člen 7

Poročanje in pregled

1. Na podlagi rezultatov vzorčenja in analize, izvedenih skladno s členom 6, države članice vsako leto do 30. junija Komisiji pošljejo kratko poročilo o vsebnosti žvepla v tekočem gorivu, ki sodi v področje uporabe te direktive in se je v prejšnjem koledarskem letu uporabljalo na njenem ozemlju. To poročilo vključuje povzete odstopanj, ki so bila odobrena na podlagi člena 3(3).

2. Komisija do 31. decembra 2006 med drugim na podlagi letnih poročil, ki se predložijo skladno z odstavkom 1, ter opaženih trendov kakovosti zraka in zakisljevanja predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija lahko skupaj s poročilom predloži predloge za spremembo te direktive ter zlasti mejnih vrednosti, določenih za vsak razred goriva, ter izjeme in odstopanja, predvidena v členu 3(2) in (3) ter členu 4(2) in (3).

3. Komisija presodi kateri ukrepi bi se lahko sprejeli za zmanjšanje prispevka uporabe goriva za pomorstvo k zakisljevanju, razen goriva iz člena 2(3), ter do konca leta 2000 pripravi predlog, če je to primerno.

Člen 8

Spremembe Direktive 93/12/EGS

1. Direktiva 93/12/EGS se spremeni, kakor sledi:

- (a) v členu 1 se črtata odstavek 1(a) in odstavek 2;

- (b) v členu 2 se črtata prvi pododstavek odstavka 2 in odstavek 3;
 (c) črtata se člena 3 in 4.

2. Odstavek 1 se uporablja od 1. julija 2000.

Člen 9

Svetovalni odbor

Komisiji pomaga svetovalni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

Predstavniki Komisije odboru predloži osnutek potrebnih ukrepov. Odbor da svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko določi predsednik glede na nujnost zadeve, če je potrebno z glasovanjem.

Mnenje se zabeleži v zapisniku; poleg tega ima vsaka država članica pravico zahtevati, da se njeno stališče zabeleži v zapisniku.

Komisija čim bolj upošteva mnenje, ki ga da odbor. Odbor obvesti o načinu, kako je bilo njegovo mnenje upoštevano.

Člen 10

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. julijem 2000. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Države članice Komisiji sporočijo besedila določb nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Kazni

Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 26. aprila 1999

Za Svet

Predsednik

J. FISCHER